

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8SŽ/1/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015010003
Dátum vydania rozhodnutia: 22.06.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9015010003.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a zo sudcov JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Kováčovej v právnej veci navrhovateľky: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Paul Q, s.r.o., so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisii, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/73/2014 zo dňa 16. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/73/2014 zo dňa 16. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok vo výške 500,- €, na bankový účet podľa priloženého platobného predpisu, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa včas podaným opravným prostriedkom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 13.01.2015, domáhala postupom podľa ustanovení § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/73/2014 zo dňa 16.12.2014.

Odporkyňa (ďalej aj „Rada“), ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/, h/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“), rozhodnutím č. RP/73/2014 zo dňa 16.12.2014 uložila navrhovateľke podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 10 000,- € za porušenie povinnosti uvedenej v § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe S. dňa 15.04.2014 o cca 00:20 hod. a dňa 16.04.2014 o cca 00:55 hod. odvysielané komunikáty s názvom G., ktoré naplnili definíciu telenákupu,

neobsahovali jednoznačné a úplné inštruovanie o spôsobe riešenia zadanej úlohy v závere hry (komunikát zo dňa 15.04.2014) a dňa 16.04.2014 zavádzajúco informoval o volaní do súťaže.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že odvysielaný komunikát obsahoval priamu ponuku (zverejnenie audiotexového čísla a výzvu na zavolanie) vysielanú verejnosti s cieľom poskytnúť službu (hru o cenu), a preto tento komunikát naplnil definíciu telenákupu, v dôsledku čoho sa naň vzťahuje úprava § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Odporkyňa uviedla, že na základe poskytnutých informácií v odvysielanom príspevku diváci nemali možnosť identifikovať všetky znaky, ktoré mali zohľadniť za účelom sčítania hodnoty euro mincí zobrazených na obrázku. Hoci celá úloha bola prezentovaná ako jednoduchá a poskytnuté informácie ako dostačujúce pre jej riešenie, je zrejmé, že tieto neboli jednoznačné, úplné, presné a nepostačovali na vyriešenie zadanej úlohy.

Rada dospela k záveru, že odvysielaný komunikát, ktorý naplnil definíciu telenákupu bol nečestný, pretože bol vysielaný tak, aby poskytnutím nesprávnych, nejednoznačných alebo nepresných informácií vytvoril v recipientovi klamlivú predstavu o náročnosti riešenia zadanej úlohy - najst' päť zvierat ukrytých v obálke a neskôr odznela informácia aj päť zvierat ukrytých v krížovke ale v slovenskom jazyku, pričom (jedno zo zvierat malo byť alap - sokol, pojem v indonézštine, ktoré sa v slovenčine na označenie sokola nepoužíva a označuje sokola, hoci moderátorka inštruovala divákov tak, že názov zvierat'a mal byť po slovensky, čo slovo alap nie je slovenským označením pre druh zvierat'a, nakoľko v slovenskom jazyku existujú pre toto rodové označenie názvy ako sokol, sokolík a ect. Teda inštrukcie poskytnuté moderátorkou smerovali k inému riešeniu, než aké bolo zverejnené ako správne, dokonca ho popierali. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľka nezabezpečila, aby vysielaný telenákup bol čestný. Taktiež to bolo v rozpore s čl. IV odsek 8 základných ustanovení pre hru G. (Vo všetkých hrách v poradí, ktoré sú jazykového rázu, sa uznáva za správnu iba tá odpoveď, ktorá je v súlade so slovenským jazykom a pravopisom, pričom v hrách kde je správnu odpoveďou mesto, zviera atď. sa uznáva za správnu odpoveď iba slovenský tvar daného slova).

Pokiaľ išlo o možnosť dovolať sa do súťaže, žalovaná posudzovala, či nedošlo k zavádzaniu volajúcich o možnosti dovolať sa do súťaže. Informácie moderátorky pritom smerovali k vyvolaniu rozhodnutia v recipientovi, aby do súťaže volal, aby sa jej zúčastnil a diváci boli prostredníctvom moderátorky a informácií zobrazených na obrazovke presvedčení, že majú možnosť byť prepojení do súťaže a hrať o výhru, pričom do súťaže bol prepojený iba jeden hráč a to v závere hry. Hoci dňa 15.04.2014 bolo v čase 00:20 až 01:50 vykonaných na tel. číslo (XXXX XXX XXX) 205 hovorov v celkovom trvaní 686 minút a 48 sekúnd a dňa 16.04.2014, 91 hovorov v trvaní 403 minút a 53 sekúnd.(v čase vysielania predmetných komunikátov). Podľa žalovanej ak informovanie o volaní do súťaže smeruje k vytváraniu predstavy v divákoch o tom, že nie je problematické dovolať sa do súťaže, hoci volalo do vysielania viacero divákov a nakoniec bol prepojený len jeden hráč v závere hry, posúdila rada informovanie o volaní do súťaže poskytované počas vysielania nie za čestné.

Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti a pokutu určila vo výške 10 000,- €.

Navrhovateľka vo svojom opravnom prostriedku uviedla, že neporušila svojim konaním povinnosti uvedené v § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Navrhovateľka má za to, že použitie slova „alap" nie je možné považovať za dôvod, ktorý by zakladal nečestnosť telenákupu, ak už by sme o súťaži „ G." mali v zmysle rozhodnutia uvažovať ako o telenákupe. Navrhovateľka má za to, že použitie slova „alap", ktoré je v širokom okruhu osôb slovom známym, používaným, s jednoznačným významom, nie je porušením čestnosti. Nie je možné sa stotožniť s názorom odporcu, že použitie slova, ktorého význam bol preukázaný, je porušením kategórie čestnosti iba z dôvodu, že ide o slovo, ktoré nie je definované v oficiálnych slovníkoch slovenského jazyka, teda ide o slovo nespisovné. Výkladom takejto argumentácie odporcu by muselo byť to, že porušením čestnosti, kategórie nedefinovanej právnym poriadkom Slovenskej republiky by bolo každé

použitie nespisovného slova, čo považujeme za absurdné.

Navrhovateľka má za to, že zadanie komunikátu bolo jednoznačné, presné, a teda čestné.

Podľa navrhovateľky odporkyňa v konaní ako aj v rozhodnutí vychádza zo zoznamu poskytnutého spoločnosťou Slovanet, a.s. o uskutočnených volaniach v čase vysielania komunikátov na predmetné audiotexové číslo (t.j. XXXX XXX XXX).. Tento zoznam obsahuje tak volajúcich do súťaže ako aj volajúcich, ktorí nemajú záujem o účasť v súťaži, ale majú záujem o iné služby poskytované na predmetnom audiotexovom čísle. Odporkyňa správne v rozhodnutí na strane 27 uvádza, že spoločnosť Slovanet, a.s. poskytla informáciu koľko volaní bolo vykonaných na predmetné audiotexové číslo počas vysielania komunikátov, nie však informáciu o tom, koľko volaní bolo vykonaných do súťaže. Je zrejmé, že odporkyňa požiadala spoločnosť Slovanet, a.s. práve a len o poskytnutie informácie koľko volaní bolo vykonaných na predmetné audiotexové číslo počas vysielania komunikátov. Odporkyňa na základe uvedeného vyhodnotila, že keďže spoločnosť Slovanet, a.s. vo svojej odpovedi nekonštatovala a ani nijak nenaznačila, že by vykonané volania súviseli s konkrétnou službou, na predmetnom audiotexovom čísle sa teda neposkytuje viacero služieb a zoznam obsahuje len volajúcich do súťaže. Uvedené konštatovanie odporkyne je len nepodložený dohad, ktorý nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Spoločnosť Slovanet, a.s. len odpovedala v intenciách požiadavky odporkyne. Spoločnosť Slovanet, a.s. neposkytla odporkyne informáciu, že na predmetnom audiotexovom čísle sa poskytuje viacero služieb, ale túto skutočnosť ani nepoprela. Nie je teda zrejmé z čoho mala odporkyňa za preukázané, že do súťaže počas vysielania komunikátov volalo veľa divákov. Odporkyňa vôbec nezohľadnila navrhovateľom predložené pravidlá súťaže, platné v čase vysielania komunikátov, ktoré boli počas vysielania komunikátov zverejnené na stránke navrhovateľa a prevádzkovateľa súťaže, z ktorých jednoznačne vyplýva, že audiotexové číslo funguje 24 hodín denne a počas vysielania komunikátov si môžu volajúci zvoliť, či majú záujem zúčastniť sa súťaže alebo majú záujem o iné služby poskytované na predmetnom audiotexovom čísle.

Odporkyňa ďalej v rozhodnutí na strane 27 uvádza, že ku dňu rozhodovania odporkyne podmienky účasti v súťaži (komunikátoch) zverejnené na stránke prevádzkovateľa súťaže neobsahovali informáciu o tom, že na predmetnom audiotexovom čísle je možné využiť aj iné služby. Rovnako podmienky súťaže G. zverejnené na internetovej stránke vysielateľa ku dňu 28.02.2014 neobsahovali informáciu o tom, že na predmetnom telefónnom čísle je možné využiť iné služby. Jedinou dostupnou informáciou, ktorá spája audiotexové číslo s inou službou, a ktorá mala byť zverejnená na internete, sú podmienky účasti v súťaži, ktoré odporcovi predložil navrhovateľ. Znenie pravidiel účasti v súťaži platných v čase vysielania komunikátov ako aj v čase začatia správnych konaní si mohol odporca preveriť na stránkach navrhovateľa a prevádzkovateľa súťaže. Zjavne tak neuskutočnil, avšak v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že pravidlá súťaže platné počas vysielania komunikátov by boli neplatné.

Komunikáty boli odvysielané dňa 15.04.2014 a 16.04.2014, je teda zrejmé, že v čase rozhodovania odporkyne, boli na internetovej stránke navrhovateľa a prevádzkovateľa hry uverejnené pravidlá účasti platné v čase rozhodovania t.j. v tom čase platné a aktuálne pravidlá. Nie je dôvod, aby boli na týchto stránkach zverejnené aj pravidlá, ktoré v tom čase už neboli platné a aktuálne. Odporkyňa nijakým spôsobom nezohľadnila pravidlá súťaže predložené navrhovateľom, ktoré boli platné od 10.04.2014 a platili teda aj v čase vysielania komunikátov. Na základe uvedeného je zrejmé, že odporca nedostatočne zistil skutkový stav, čo viedlo k nesprávnemu právnenému záveru odporcu vo veci.

Podľa navrhovateľky informácie „Vôľajte teraz“, „Posledná šanca“, „Posledné minúty“ uvedené v komunikátoch nabádali divákov zúčastniť sa súťaže, nakoľko trvanie súťaže je limitované, limitovaná je aj možnosť získať výhru v príslušnej výške, nakoľko výška výhry sa znižuje. Na základe uvedených informácií, nie je možné v žiadnom prípade dospieť k záveru, že do súťaže nie sú vykonávané volania inými divákmi resp. že divákov nie je veľa a preto majú šancu dovolať sa a šancu vyhrať a že dochádza k zavádzaniu o možnosti dovolať sa do súťaže ako uvádza odporca v odvolaní. Uvedené informácie sú obvyklé informácie, ktorých účelom je navadiť diváka, aby zavolať, lebo po skončení súťaže už nie je možné volať do súťaže a prípadne získať výhru, ich účelom je navadiť diváka, aby zavolať, lebo je

posledná možnosť, získať výhru v určitej výške, nakoľko po určitom čase sa jej výška zníži a pod., v žiadnom prípade sa v tomto prípade nejedná o zavádzajúce informácie.

Podľa pravidiel vedomostnej súťaže „G.“ divák televíznej programovej stanice S. splňajúci uvedené predpoklady sa stáva účastníkom súťaže v momente úspešného spojenia sa s automatickým telefónnym systémom pomocou za telefonovania na telefónne číslo XXXX XXX XXX. Cena spojenia je 2,00 € s DPH. Úspešné spojenie s automatickým telefónnym systémom znamená, že sa volajúcemu ozve automatická hláska, oznamujúca či jeho telefonát je náhodne vybraný a bude môcť odpovedať na otázky alebo mu oznámi inú hlásku. Každá iná automatická hláska okrem tej, ktorá oznamuje prepájanie do štúdia znamená, že telefonát nebol náhodne vybraný a účastník stratil možnosť odpovedať na otázku v štúdiu. Takýto telefonát je následne po doznení hlásky automaticky ukončený. Každé jedno zatelefonovanie na telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré je spojené s automatickou telefónnou ústredňou (teda bola prehraná účastníkovi akákoľvek automatická hláska) je zaúčtované sumou 2,00 € s DPH, resp. podľa cenníka operátora, s ktorým ma divák uzatvorenú zmluvu o pripojení.

Všetky informácie o možnosti dovolania sa do súťaže poskytnuté divákovi vo vysielaní komunikátov, boli poskytnuté výlučne v súlade s pravidlami súťaže „G.“, ktoré boli verejne dostupné a boli záväzné pre každého účastníka súťaže, ktorý zavolaním do súťaže vyjadruje svoj súhlas s pravidlami a teda prejavom svojej slobodnej vôle - zatelefonovaním sa zaväzuje pravidlá dodržiavať. Navrhovateľ teda uvádza, že všetky informácie poskytnuté divákovi počas relácie boli poskytnuté výlučne v súlade s pravidlami súťaže a neboli spôsobilé vyvolať akýkoľvek omyl. Zákon stanovuje, ktoré konkrétne oblasti výkonu štátnej správy patria do pôsobnosti odporcu. S prihliadnutím na ustanovenia zákona je zrejmé, že posudzovanie spôsobu dotelefonovania sa do súťaže v žiadnom prípade nespadá do pôsobnosti odporcu, a teda nie je v súlade s zákonom, aby posudzoval spôsob dovolania sa do súťaže. Z uvedeného je zrejmé, že pri posudzovaní spôsobu dovolania sa do súťaže, ktorý bol počas vysielania divákovi prezentovaný výlučne v súlade s pravidlami súťaže, s ktorými mali možnosť sa diváci vopred oboznámiť, odporca jednoznačne prekročil svoje právomoci stanovené právnym poriadkom Slovenskej republiky, keď nad rámec svojich oprávnení tento posudzoval a v neposlednom rade, keď spôsob dovolania sa do súťaže, súladný s pravidlami súťaže považoval za porušenie čestnosti telenákupu a uložila navrhovateľovi sankciu - pokutu. V tomto prípade odporca jednoznačne vec nesprávne právne posúdil a prekročil svoje zákonné právomoci, keď posudzoval vec, ktorej posudzovanie nepatrí do jeho právomoci. Vzhľadom na skutočnosť, že možnosť dovolať sa do štúdia je poskytnutá všetkým divákovi rovnakým spôsobom a všetci diváci majú k dispozícii na riešenie rovnaké informácie, má navrhovateľ za to, že komunikáty splňajú svoju funkciu zábavného programu s prvkami hry a sú vo vzťahu k divákovi férové a čestné.

Podľa navrhovateľky si odporca si v danej veci nezabezpečil dostatočné podklady pre rozhodnutie, najmä nevykonal relevantné dokazovanie. Rozhodnutie vychádza len z domniek odporcu bez toho, aby bol na základe relevantných podkladov ustálený predovšetkým skutkový stav. Navrhovateľ poukazuje príkladom na nasledovné nesprávne závery odporcu v rozhodnutí, ktoré zapríčinili nesprávne rozhodnutie vo veci:

1. Mnoho divákov sa pokúšalo dovolať počas vysielania do súťaže
2. Informovanie o volaní do vysielania vyvoláva predstavu, že do súťaže nie sú vykonávané volania
3. Na predmetnom audiotexovom čísle sa neposkytujú iné služby

Správny orgán nezistil úplne a presne skutkový stav a rovnako možno namietat' proti odôvodneniu napadnutého rozhodnutia. Odporca jasne neuviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, ktoré z nich mal za preukázané, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov. Tiež sa náležité nevysporiadal s argumentmi a námietkami navrhovateľa ako účastníka konania, ktoré tento prezentoval v písomných podaniach a na ústnom pojednávaní. Rozhodnutie je založené len na domnienkach odporcu, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní

V súlade s uvedeným a na základe spomenutej rozhodovacej praxe je navrhovateľ toho názoru, že žalovaný správny orgán svojím rozhodnutím v danej veci zasiahol do práv garantovaných v zmysle či. 46 ods. 1 Ústavy SR a napadnuté rozhodnutie je pre svoje formálne vady v rozpore s ustanoveniami § 3

ods. 4, § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 SP.

Poukazujúc na uvedené navrhovateľka navrhla, aby najvyšší súd predmetné rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil jej vec na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/73/2014 zo dňa 16.12.2014 potvrdil.

V dôvodoch uviedla, že pri otázke posúdenia odvysielaných komunikátov vychádzala z rozsudku SD EÚ vo veci C-195/06 a z definície telenákupu a mediálnej komerčnej komunikácie obsiahnutej v zákone č. 308/2000 Z.z. Podľa tohto rozhodnutia SD EÚ vysielanie, počas ktorého vysielateľ ponúka divákovi možnosť zúčastniť sa hry o cenu zavolaním na telefónne číslo so zvýšenou sadzbou, teda za odplatu, je telenákupom, ak spĺňa tieto kritériá:

- skutočná ponuka služby s ohľadom na účel vysielania, ktorého je hra súčasťou,
- význam hry v rámci vysielania z hľadiska časového rozsahu a predpokladaného ekonomického prínosu,
- typ otázok kladených účastníkovi hry.

Zo samotného obsahu komunikátu je zrejmé, že nejde o štandardný zábavný program. Model takýchto komunikátov sa zakladá na tom, aby sa čo najväčšie množstvo recipientov pokúsilo dovolať do štúdia. Nejde o klasické ponúknutie rozptýlenia, ako je to v prípade vedomostných hier vysielaných vysielateľom, ale je evidentné, že účelom týchto komunikátov je osloviť čo najväčšie množstvo recipientov, aby využili službu tretej osoby (ponúkanú hru o cenu) zavolaním na telefónne číslo uvádzané na obrazovke. Tvrdenie, že ide o akvizičný program je pre posúdenie, či komunikát naplnil definíciu telenákupu, irelevantné. V konečnom dôsledku, telenákup, ako formu mediálnej komerčnej komunikácie, spravidla vždy vyrába tretia osoba. Skutočnosť, či navrhovateľ môže zasahovať do obsahu týchto komunikátov je vzhľadom na objektívnu zodpovednosť vysielateľa irelevantná. Zo všeobecných pravidiel hry G. vyplýva, že podporuje aktivity a značky tretej osoby. Poskytovanie interaktívnych hier je obchodným modelom, na ktorom funguje spoločnosť TeleMedia Interac TV Ltd.

Odvysielané komunikáty tvoria 6 - 7% denného vysielacieho času programovej služby S., čo nie je zanedbateľné. Podľa aktuálne platnej licencie má navrhovateľka vyhradených vysielaniu doplnkového vysielania (§ 3 písm. h/ zákona č. 308/2000 Z.z.) 15% z celkového času vysielania programovej služby S.. Trvanie predmetných komunikátov predstavuje z časového hľadiska cca tretinu času, ktorú vysielateľ môže podľa § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. vyhraďiť vysielaniu reklamy a telenákupu v jednom dni a cca polovicu času, ktorú môže vysielateľ podľa svojej aktuálnej licencie vyhraďiť vysielaniu reklamy a telenákupu. Hra o cenu predstavuje celý obsah komunikátu a jediným účelom takéhoto komunikátu je poskytnutie služby - hry.

Tvrdenie navrhovateľky, že predmetný komunikát nakúpila ako akvizíciu, a tento zaraďuje do vysielania ako akvizičné zábavné programy, čiže nepredáva vysielací čas s cieľom vyselať reklamu a že sa nepodieľa na akýchkoľvek ziskoch výrobcu diela, považuje odporkyňa za účelové. Podľa týchto vyjadrení navrhovateľky tretia osoba na programovej službe S. propaguje a poskytuje svoje služby bez toho, aby mal z toho vysielateľ akýkoľvek zisk, pričom tieto programy ani nie sú prerušované vysielaním reklamy, takže nemá ani profit z reklamy. Svojím cieľom sa však predmetné komunikáty v ničom nelíšia od bežnej reklamy a telenákupu, ich špecifické spracovanie má pôsobiť atraktívnejšie, avšak to nemá vplyv na ich právnu kvalifikáciu. Z pravidiel odvysielaných komunikátov vyplýva, že pri vysielaní audiotexových hier vysielateľ programovej služby buď vyhlasovateľovi súťaže predá vysielací čas (obdoba reklamy alebo telenákupu), alebo sa podieľa na príjmoch vyhlasovateľa súťaže zo súťaží organizovaných prostredníctvom jeho vysielania. Vysielateľ tak za každých okolností získava odplatu za poskytovanú službu. Vysielanie audiotexových hier je prezentované ako alternatíva reklamy pre získavanie príjmov z vysielania. Vyhradenie časového úseku v rozsahu jeden a pol hodiny denne vysielaniu danej hry nasvedčuje tomu, že to nie je pre vysielateľa ekonomicky zanedbateľnosťou činnosťou. V posudzovaných komunikátoch dochádza k skutočnej ponuke služieb tretej osoby za

odplatu. Odporkyňa nemohla vyhodnocovať obsah kladených otázok, keďže v predmetných komunikátoch neboli divákovi kladené otázky, ale mali za úlohu vyriešiť zadanie pripomínajúce slovnú úlohu. Podmienku prepojenia otázok s poskytovaním služieb a tovarov v prípade predmetných komunikátov nebolo potrebné skúmať z hľadiska ich prepojenia so živnosťami, remeslami, podnikaním a profesiami. Predmetné komunikáty predstavujú službu tretej osoby, spoločnosti TeleMedia Interac TV Ltd., ktorá spočíva v poskytnutí možnosti divákovi vyhrať prezentovanú finančnú odmenu na základe správnej odpovede na zadanú úlohu a odplatou za jej poskytnutie je suma, ktorú volajúci zaplatia za volanie na telefónne čísla so zvýšenou sadzbou. V danom prípade nemuseli byť kladené otázky, resp. zadanie úlohy, či jej riešenie prepojené s činnosťou tretej osoby, ktorá bola vyhlasovateľom súťaže, nakoľko samotné usporiadanie hry je jej činnosťou, ktorá bola priamo ponúkaná a aj poskytovaná. Takéto konanie je typovo zhodné s inými formami telenákupu, a preto je opodstatnená aj rovnaká miera regulácie vysielania predmetných komunikátov.

Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí poukázala na skutočnosť, že v posudzovaných komunikátoch dochádza k skutočnej ponuke služieb (služieb tretej osoby) za odplatu. V posudzovanom prípade hra netvorila len minimálnu časť vysielaného komunikátu, ale hra tvorila jediný obsah komunikátu. V dôsledku uvedeného v komunikáte absentoval zábavný prvok, aký je prítomný v programoch, ktoré obsahujú súťažné zápolenie. Na druhej strane, v predmetnom komunikáte výrazne vystupoval do popredia hráčsky prvok umocňovaný opakovaným vyzývaním na účasť v hre, zdôrazňovaním výšky výhry, apelovaním na divákov, že výhra vták signifikantnej výške môže vyriešiť ich finančné problémy. Je tak evidentné, že primárne išlo o poskytovanie služby - hry o cenu, ktorá má ekonomický charakter a je významným zdrojom príjmov pre jej organizátora a, ako bolo preukázané vyššie, aj pre vysielateľa. Podmienku prepojenia otázok s poskytovaním služieb a tovarov v prípade predmetných komunikátov nebolo potrebné skúmať z hľadiska ich prepojenia so živnosťami, remeslami, podnikaním a profesiami. Ako bolo preukázané v napadnutom rozhodnutí, pri posudzovaní predmetných komunikátov je potrebné vychádzať z toho, že predstavujú službu tretej osoby, spoločnosti TeleMedia Interac TV Ltd., ktorá spočíva v poskytnutí možnosti divákovi zahrať si hru o cenu - vyhrať prezentovanú finančnú odmenu na základe správnej odpovede na zadanú úlohu a odplatou za jej poskytnutie je suma, ktorú volajúci zaplatia za volanie na telefónne čísla so zvýšenou sadzbou. V danom prípade nemuseli byť kladené otázky, resp. zadanie úlohy, či jej riešenie prepojené s činnosťou tretej osoby, ktorá bola vyhlasovateľom súťaže, nakoľko samotné usporiadanie hry je jej činnosťou, ktorá bola priamo ponúkaná a poskytovaná. Nakoľko takéto konanie je typovo zhodné s inými formami telenákupu, kde je napr. ponúkaná možnosť zakúpiť si propagovaný tovar za zvýhodnených podmienok zavolaním na poskytnuté audiotextové čísla, je opodstatnená i rovnaká miera regulácie vysielania predmetných komunikátov.

Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí poukázala aj na svoje predchádzajúce rozhodnutie č. RL/628/2006 zo dňa 18.04.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.05.2006, a ktorým uložila navrhovateľovi sankciu - upozornenie na porušenie zákona pre porušenie § 32 ods. 5 písm. a/ a b/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení zákona č. 206/2002 Z.z. (v súčasnosti § 32 ods. 4 písm. a/ a b/ zákona č. 308/2000 Z.z.). Odporkyňa v tomto prípade nepovažovala za čestnú takú reklamu, v ktorej boli kvality pracného prostriedku Z. prezentované osobou označenou ako nezávislý novinár, nakoľko zistila, že táto osoba pracovala pre reklamnú agentúru, v dôsledku čoho nemohla byť považovaná za nezávislú. Označenie takejto osoby za nezávislého novinára odporkyňa označila za zavádzajúce a následne odvysielanú reklamu za nečestnú.

Odporkyňa následne v napadnutom rozhodnutí poukázala na chápanie pojmu čestnosť v súvislosti s informovaním. Vo všeobecnosti je možné označiť za čestné informovanie také, ktorého obsah bude v súlade so všeobecne prijímanými pravidlami, verné skutočnosti, ktoré nezavádza, nesmeruje k neúplnému alebo nepresnému informovaniu vykonávanému najmä s cieľom vyvolať alebo vytvoriť predpoklady pre vyvolanie rozhodnutia v recipientovi informácie, ktoré by pri riadnom informovaní neurobil, alebo pravdepodobne neurobil, a to najmä zo zisťovacích dôvodov. Rada ďalej zdôraznila, že rovnaké závery už boli prijaté v rozhodnutí č. RP/073/2013 zo dňa 10.09.2013, RP/010/2014 zo dňa 11.02.2014, RP/019/2014 zo dňa 11.03.2014, RP/20/2014 zo dňa 25.03.2014, a RP/040/2014 zo dňa 24.06.2014. S prihliadnutím na vyššie uvedené odporkyňa v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že

čestným telenákupom bude taký, ktorého obsah nebude zavádzajúci, nebude teda prezentovať ponúkanú službu alebo tovar tak, aby poskytnutím nesprávnych, nejednoznačných, neúplných alebo nepresných informácií vytvoril v recipientovi informácie klamlivú predstavu najmä o ich vlastnostiach, kvalitách, použití, účinkoch, charakteristike, význame pre recipienta. Takéto vymedzenie pojmu čestnosť bolo potvrdené aj NS SR v rozsudku vo veci 3SŽ/22/2013 zo dňa 06.05.2014 a v rozsudku vo veci 4SŽ/7/2014 zo dňa 07.10.2014. Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že vymedzenie pojmu čestnosť v napadnutom rozhodnutí je preskúmateľné, logické, zohľadňuje jeho všeobecné chápanie v spoločnosti. S prihliadnutím na nižšie uvádzané skutočnosti je potrebné konštatovať, že na základe skutočností uvedených v napadnutom rozhodnutí je možné jednoznačne určiť, na základe akých skutočností a právnych úvah Rada dospela k záveru, že vysielanie predmetných komunikátov bolo v rozpore s § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Odporkyňa neaplikovala príklad nečestnej reklamy na prací prostriedok na predmetný komunikát. Odporkyňa poukázala na aplikovanie § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. v rozhodnutí č. RL/628/2006, práve z dôvodu potreby zabezpečenia predvídateľného aplikovania neurčitých právnych pojmov. Ak je komunikát, ktorý je telenákupom, zavádzajúci, nemožno ho označiť za čestný a to bez ohľadu na to, či ide o komunikát, ktorý je možné označiť za klasický - bežný telenákup alebo telenákup spracovaný do podoby, akú mal predmetný komunikát.

V súvislosti s prvou časťou výroku napadnutého rozhodnutia, v ktorej odporkyňa konštatovala porušenie povinnosť zabezpečiť čestnosť komunikátu G. odvysielaného dňa 15.04.2014 tým, že tento komunikát neobsahoval jednoznačné a presné inštruovanie o spôsobe riešenia zadanej úlohy, nakoľko inštrukcie moderátorky k riešeniu zadania boli v rozpore s výsledkom zverejneným v závere hry, navrhovateľ poukázal na zadanie úlohy. Podstatu tohto zadania mala tvoriť tabuľka, v ktorej sa mali skrývať názvy piatich zvierat. Moderátorka k zadaniu hry mala uviesť, že diváci majú hľadať 5 zvierat, ktoré sa mali nachádzať v obálke a aj v tabuľke. Navrhovateľ poukazuje na slovo alap, ktoré má byť používané v slovenskom jazyku a má označovať zviera. Navrhovateľ ďalej uvádza, že „použitie slova „alap“ nie je možné považovať za dôvod, ktorý by zakladal nečestnosť telenákupu, ak už by sme o súťaži „G.“ mali v zmysle rozhodnutia uvažovať ako o telenákupe, čo odmietame. Navrhovateľ má za to, že použitie slova „alap“, ktoré je v širokom okruhu osôb slovom známym, používaným., s jednoznačným, významom, nie je porušením čestnosti. Nie je možné sa stotožniť s názorom odporcu, že použitie slova, ktorého význam, bol preukázaný, je porušením kategórie čestnosti iba z dôvodu, že ide o slovo, ktoré nie je definované v oficiálnych slovníkoch slovenského jazyka, teda ide o slovo nespisovné. Výkladom, takejto argumentácie odporcu by muselo 'byť' to, že porušením čestnosti, kategórie nedefinovanej právnym poriadkom Slovenskej republiky by bolo každé použitie nespisovného slova, čo považujeme za absurdné."

Zásadný rozdiel medzi príkladmi, ktoré uvádza navrhovateľ, resp. medzi zadaním hry odvysielanej dňa 16.04.2014 a hry odvysielanej dňa 15.04.2014 bol ten, že v prípade komunikátu odvysielaného dňa 15.04.2014 moderátorka inštruovala divákov tak, aby uvažovali len o názvoch zvierat, ktoré budú „po slovensky“, resp. o názvoch, ktoré budú slovenskými slovami (replika moderátorky odvysielaná o cca 01:02 hod). Uvedená inštrukcia mala jednoznačne navádzať divákov, aby uvažovali len o slovenských pomenovaniach zvierat (nie teda o slovách cudzích jazykov, ktoré by označovali zvieratá). Ako však vyplýva z napadnutého rozhodnutia, slovo alap nie len že nie je po slovensky, resp. slovenské slovo, ale nie je ani slovenským pomenovaním zvierat, ktoré označuje. Práve táto inštrukcia dala divákovi jednoznačný návod, ako pri riešení postupovať, avšak následne (po zverejnení riešenia zadania) sa ukázalo, že práve táto inštrukcia divákovi znemožnila správne vyriešiť zadanie. Vzhľadom na uvedenú inštrukciu moderátorky je právne bezvýznamné posudzovať, koľkým divákovi môže byť slovo alap známe. Moderátorka vo svojej inštrukcii vylúčila používanie slov, ktoré nie sú slovenské, resp. „po slovensky“. Samotný navrhovateľ rámci správneho konania nespochybňovala, že toto slovo nie je slovenské, resp. „po slovensky“.

Ako vyplýva z podkladov, ktoré si v správnom konaní zabezpečila Rada, slovo alap nie je slovenským pomenovaním zvierat. Toto slovo je indonézkym pomenovaním vtáka - sokolíka. Pre označenie rodov

sokolovitých dravcov sa podľa odpovede Slovenskej ornitologickej spoločnosti používajú iné rodové názvy. Vzťah slova alap k slovenčine je rovnaký, ako vzťah slova želva, ktoré moderátorka z dôvodu, že nejde o slovenské slovo, resp. slovo ktoré by bolo „po slovensky“, označila za nevyhovujúce zadaniu. Ide o cudzie slovo, čo preukázali aj podklady zabezpečené Radou.

Rada v napadnutom rozhodnutí poukázala aj na základné ustanovenia pre hru G., ktoré jej doručil v prílohe svojho vyjadrenia účastník konania. Podľa čl. IV. odsek 8 týchto základných podmienok „Vo všetkých hrách v poradí, ktoré sú jazykového rázu, sa uznáva za správnu iba tá odpoveď, ktorá je v súlade so slovenským jazykom a pravopisom. V hrách, kde je správnu odpoveďou mesto, zviera, atď. sa uznáva za správnu odpoveď iba slovenský tvar daného slova...“. Aj z uvedeného je zrejmé, že tak inštrukcie moderátorky ako aj pravidlá hry, ktoré mali podľa navrhovateľa platiť v čase vysielania predmetnej hry, navádzali divákov, aby uvažovali len o slovenských názvoch zvierat.

Uvedené potvrdzujú aj ďalšie vyjadrenia moderátorky, keď uviedla, že diváci nemajú hľadať slová v „hocíjakom jazyku“, nakoľko takýmto spôsobom by tam mohli byť názvy aj po anglicky, nemecky, maďarsky, atď. Napriek týmto inštrukciám bolo v závere líry označené za správne slovo, ktoré, ako Rada v priebehu správneho konania preukázala, nie je slovenským pomenovaním zvieratá. Ako vyplýva z rozhodovacej praxe NS SR, je úlohou účastníka konania ako vysielateľa komunikátu, ktorý spĺňa definíciu telenákupu a je hrou o cenu, aby zadanie bolo počas hry jednoznačné a aby nebolo rôzne prispôbované. Zadanie hry vo svojej replike špecifikovala moderátorka, a keďže táto inštrukcia nebola v súlade s riešením zverejneným ako správnym, mala za následok nečestnosť predmetného komunikátu, nakoľko zadanie, vzhľadom na inštrukciu moderátorky nebolo jednoznačné a presné, a bolo teda zavádzajúce.

Záver v prvej časti výroku napadnutého rozhodnutia vychádzajú aj z ďalšej nejednoznačnosti v zadaní. Moderátorka vo svojej replike o cca 00:21 hod uviedla, že diváci majú uviesť „... Nejaké, akékoľvek zvieratá, ktoré tam vidíte ...“. Z citovaného vyjadrenia moderátorky jednoznačne vyplýva inštrukcia, že recipienti by odpovedali správne, ak by uviedli názov akéhokoľvek zvieratá, ktoré bolo možné nájsť v krížovke. Na druhej strane na obrazovke bola stále prítomná výzva, že diváci majú nájsť „5 ZVIERAT v obálke“. Uvedené zadanie vyplývalo aj z iných vyjadrení moderátorky a aj zo záveru komunikátu, v ktorom nebola uznaná ako správna odpoveď, ktorá spĺňala požiadavku uvedenú vo vyššie citovanej replike moderátorky. Diváci tak dostali inštrukcie, ktoré nesmerovali k rovnakému riešeniu, čo, v súlade s judikatúrou NS SR, Rada označila za zavádzajúce a nečestné. Voči tomuto záveru Rady navrhovateľ ani neuvádza žiadnu relevantnú argumentáciu.

V súvislosti s druhou časťou výroku napadnutého rozhodnutia, v ktorej odporkyňa konštatovala porušenie povinnosť zabezpečiť čestnosť komunikátov G. odvysielaných dňa 15.04.2014 a dňa 16.04.2014 tým, že zavádzajúco informovali o volaní do súťaže, navrhovateľ najmä spochybňoval zabezpečenie relevantných podkladov Radou odôvodňujúcich takéto závery.

Navrhovateľ v opravnom prostriedku spochybňuje spôsob vyhodnotenia jedného z podkladov Radou, konkrétne zoznamu vykonaných hovorov na audiotexové telefónne číslo XXXX XXX XXX (navrhovateľ nesprávne uvádza telefónne číslo XXXX XXX XXX.) v čase vysielania predmetných komunikátov, ktoré Rade na jej žiadosť poskytla spoločnosť Slovanet, a.s. (ďalej len „spoločnosť Slovanet“). Navrhovateľ k tomuto zoznamu uvádza, cit.: „Tento zoznam obsahuje tak volajúcich do súťaže ako aj volajúcich, ktorí nemajú záujem o účasť v súťaži, ale majú záujem o iné služby poskytované na predmetnom audiotexovom čísle. ... odporca požiadal spoločnosť Slovanet, a.s. práve a len o poskytnutie informácie koľko volaní bolo vykonaných na predmetné audiotexové číslo počas vysielania komunikátov. Odporca na základe uvedeného vyhodnotil, že keďže spoločnosť Slovanet, a.s. vo svojej odpovedi nekonštatovala a ani nijak nenaznačila, že by vykonané volania súviseli s konkrétnou službou, na predmetnom audiotexovom čísle sa teda neposkytuje viacero služieb a zoznam obsahuje len volajúcich do súťaže. Uvedené konštatovanie odporcu je len nepodložený dohad, ktorý nemá oporu vo vykonanom, dokazovaní. Spoločnosť Slovanet, a.s. len odpovedala v intenciách požiadavky odporcu. Spoločnosť Slovanet, a.s. neposkytla odporcovi informáciu, že na predmetnom audiotexovom čísle sa poskytuje viacero služieb, ale túto skutočnosť ani nepoprela. Nie je teda zrejmé z čoho mal odporca za

preukázané, že do súťaže počas vysielania komunikátov volalo veľa divákov. ...".

Konštrukcia navrhovateľa, že Rada mala v napadnutom rozhodnutí vyhodnotiť, že keďže spoločnosť Slovanet vo svojej odpovedi nekonštatovala, že by vykonané volania súviseli s konkrétnou službou, malo byť toto audiotexové číslo využívané len na poskytovanie jednej služby, nemá oporu v napadnutom rozhodnutí a je absolútne vymyslená. Takéto závery v napadnutom rozhodnutí nie sú. Práve naopak, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že Rada disponovala informáciou, že audiotexové číslo môže byť využívané v jednom momente aj na poskytovanie viacerých služieb, resp. že diváci z rôznych zdrojov môžu získať informáciu o poskytovaní rôznych služieb na rovnakom audiotexovom čísle. Rada preto od spoločnosti Slovanet nežiadala informáciu o volaniach do súťaže, ale o volaniach na propagované audiotexové číslo. Následne dala navrhovateľovi opakovaně možnosť vyjadriť sa k zoznamu vykonaných hovorov, ktoré jej poskytla spoločnosť Slovanet, s tým, aby sa vyjadrila k objemu vykonaných hovorov na prezentované audiotexové číslo. Navrhovateľ toto svoje oprávnenie aj využil, a to tak písomne, ako aj ústne na ústnom pojednávaní sa vyjadril k objemu vykonaných hovorov.

Nie je možné akceptovať ani argument, že z napadnutého rozhodnutia nemá byť zrejmé, na základe čoho Rada konštatovala, že do posudzovaných súťaží bolo vykonávaných veľa hovorov. Rada v napadnutom rozhodnutí zdôraznila, že v súlade s jej žiadosťou, zoznam vykonaných hovorov nie je zoznamom hovorov do súťaží, ale zoznamom hovorov na prezentované telefónne číslo. Spoločnosť Slovanet ani nedisponuje informáciou o využití predmetného audiotexového čísla na konkrétnu službu. Ako vyplynulo zo zistení Rady počas správneho konania, takouto informáciou nedisponuje ani navrhovateľ.

Rada pri posudzovaní pomeru medzi volajúcimi, ktorí mali záujem zapojiť sa do hry, a tými ktorí chceli využiť inú službu, vychádzala z toho, či a ako boli recipienti informovaní o možnosti využiť inú službu (strana 27 napadnutého rozhodnutia). V rámci posudzovaných komunikátov informácia o možnosti využiť inú službu neodznala v žiadnom momente. Práve naopak, využitie audiotexového čísla bolo spájané len s vysielanými hrami (či už prostredníctvom vyjadrení moderátorky, alebo informácií zverejnených na obrazovke).

Rada zároveň zisťovala dostupnosť informácií o prezentovanom audiotexovom čísle prostredníctvom siete internet (z výsledkov, ktoré boli ponúknuté vyhľadávačom google, bol urobený screen shot, ktorý je prílohou tohto vyjadrenia). Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, žiadne výsledky v rámci vyhľadávača google nespájali využitie prezentovaného audiotexového čísla s viacerými službami súčasne, resp. s inými službami, ako účasťou v hre. Rada tiež poukázala na obsah podmienok účasti v hre G. zverejnené na stránke navrhovateľa ku dňu 28.02.2014 (screen shot týchto pravidiel tvorí prílohu tohto vyjadrenia) a ku dňu rozhodovania Rady (screen shot týchto pravidiel tvorí prílohu tohto vyjadrenia), ktoré nespájali využitie audiotexového čísla s inými službami, ako účasťou v hre.

Informácia o možnosti využiť na prezentovanom audiotexovom čísle ďalšie služby, bola uvedená len v pravidlách hry, ktoré Rade poskytol navrhovateľ. Navyše, ani v týchto pravidlách nie je uvedená, aká konkrétna služba má byť na tomto audiotexovom čísle (okrem účasti v hre) poskytovaná.

Dostupnosť takejto informácie, ktorá bola vychádzajúca z obsahu týchto pravidiel zverejnená len 5, resp. 6 dní pred odvysielaním predmetných komunikátov, bola neporovnateľne menšia, ako priama informácia vo vysielaní predmetných komunikátov spájajúca volanie na prezentované audiotexové číslo s účasťou v hre o vysoké výhry.

Rada v napadnutom rozhodnutí poukázala aj na samotný rozdiel v počte vykonaných hovorov a v celkovej dĺžke vykonaných hovorov na zverejnené audiotexové číslo počas hry odvysielanej dňa 15.04.2014 a hry odvysielanej dňa 16.04.2014. Rozdiel v týchto údajoch bol značný, hoci oba dni boli pracovnými dňami počas týždňa, po ktorých nenasledoval deň pracovného pokoja. Jediným relevantným rozdielom medzi týmito hrami bola ponúkaná výška výhry. Vo vysielaní dňa 15.04.2014 bola ponúkaná výhra až 6 000,- €, zatiaľ čo vo vysielaní dňa 16.04.2014 bola ponúkaná výhra 2 500,- €.

Počet volajúcich tak závisel od atraktivity ponúkanej výhry. Takýto rozdiel by nebolo možné vysvetliť, ak by recipienti mali byť motivovaní k volaniu na audiotexové číslo službami odlišnými od hry o cenu, nakoľko sa významne zmenila iba výška výhry.

Práve na základe uvedených úvah dospela Rada v napadnutom rozhodnutí k záveru, že významný objem vykonaných hovorov musel byť vykonaný práve v súvislosti s vysielaním posudzovaných hier. Navrhovateľ vo svojom oprávnom prostriedku argumentuje aj tým, že odporkyňa „v súvislosti s volaním divákov na predmetné audiotexové číslo nepripúšťa ani možnosť, že na číslo mohli volať aj diváci, ktorí mohli mať síce záujem zúčastniť sa súťaže, ale následne si zvolili možnosť využiť inú službu.“ Navrhovateľ sa tak počas správneho konania, ako aj v konaní pre NS SR, snaží docieľiť stav, v ktorom by nečestné konanie v podobe zavádzajúceho informovania o volaní do súťaže nebolo postihnuteľné. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že Rada nezistila koľko volaní bolo vykonávaných v súvislosti s konkrétnou službou, ktorá mala byť na audiotexovom čísle ponúkaná (hra o cenu a ďalšia vo všeobecných podmienkach predložených účastníkom konania nešpecifikovaná služba). Presné číslo nebolo možné zistiť, nakoľko spoločnosť Slovanet ani navrhovateľ ním nemali disponovať. Rada však na základe vyššie uvedenej argumentácie v miere nevyhnutnej pre úplné a presné zistenie skutkového stavu preukázala, že významná časť volaní bola vykonávaná do vysielania posudzovaných hier. Ak sa niekto rozhodne zúčastniť hry o cenu v podobe vysokej finančnej výhry, celkom zrejmé sa počas vykonávania telefonického hovoru nerozhodne pre inú službu, o ktorej nebol ani informovaný. Z uvedeného je zrejmé, že argumentácia navrhovateľa je účelová a irelevantná.

Tvrdenie, že Rada nezohľadnila pravidlá posudzovaných hier, ktoré predložil navrhovateľ, nie je pravdivé. Rada sa týmto pravidlám venovala na strane 24, 27 aj 28. Rada nespochybňovala, že pravidlá predložené navrhovateľom počas správneho konania sa vzťahovali na vysielanie predmetných komunikátov, ani to, že boli v čase ich vysielania zverejnené. Rada nedisponovala podkladmi, ktoré by relevantne spochybňovali tieto tvrdenia. Rada však disponovala podmienkami súťaže, ktoré boli zverejnené na internetovej stránke navrhovateľa ku dňu 28.02.2014, ako aj pravidlami, ktoré boli zverejnené ku dňu rozhodovania Rady a mali platiť od 08.05.2014. Z napadnutého rozhodnutia je evidentné, že Rada na tieto podmienky poukázala práve z dôvodu, že tieto neobsahovali žiadnu informáciu o možnosti využiť prezentované audiotexové číslo na iné účely ako účasť v hre. Uvedené preukazuje, že možnosť využiť audiotexové číslo na viacero služieb nebola pred platnosťou podmienok, ktoré predložil navrhovateľ, ani po skončení ich platnosti poskytovaná koncovým užívateľom. Zároveň z nich vyplýva, že pravidlá, ktoré predložil navrhovateľ, platili len veľmi obmedzený čas (od 10.04.2014 do 07.05.2014). Je možné sa domnievať, že dôvodom pre veľmi krátke trvanie takéhoto modelu využívania audiotexového čísla, bola jeho nízka využiteľnosť na iné účely než len účasť v hre, keďže recipienti neboli informovaní o týchto iných službách.

Rada v napadnutom rozhodnutí ďalej poukázala na to, že navrhovateľ tieto podmienky vo svojom vysielaní nedodržiaval, nakoľko počas vysielania nezverejňoval upozornenia, ktoré mali byť zverejnené podľa čl. IV odseku 9 týchto pravidiel (súťažiaci mali byť výslovne upozornení písomne na obrazovke, že často budú na telefónnej linke čakať aj napriek tomu, že moderátorka nebude so žiadnym súťažiacim hovoriť, a to z dôvodu vybavovania pohovorov s dramaturgom komunikátu). Obsah týchto pravidiel bol ďalej v rozpore s tým, čo uvádzal navrhovateľ počas správneho konania, a to, že nemá na výber volajúcich vplyv, avšak z pravidiel, ktoré predložil (a potvrdil to aj na ústnom pojednávaní), vyplýva, že prepájaní do vysielania predchádza pohovor s dramaturgom súťaže. Je tak zrejmé, že výber účastníkov súťaže nie je len výsledkom automatizovaného procesu. Z uvedeného vyplýva, že Rada sa riadne zaoberala pravidlami súťaže, ktoré predložil navrhovateľ a hodnotila ich jednotlivo aj v kontraste s ďalšími skutočnosťami, ktoré počas správneho konania zistila. Tieto ďalšie skutočnosti nepreukázali, že by sa pravidlá predložené navrhovateľom neuplatňovali na vysielanie posudzovaných komunikátov, preukázali však, že navrhovateľ ich v niektorých častiach nedodržiaval, a že ich časová pôsobnosť bola obmedzená len na niekoľko dní, čo absolútne limitovalo možnosť recipientov dozvedieť sa o možnosti využiť na audiotexovom čísle ďalšie služby, ako aj to, aké konkrétne služby majú byť na tomto čísle poskytované.

Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, ako Rada dospela k záveru, že počet volajúcich, ktorí sa rozhodli na poskytnutom audiotexovom čísle využiť inú službu ako účasť v hre, bol minimálny. Rada poukázala na to, že využitie každej služby závisí od dostupnosti informácie o tejto službe. Počas vysielania predmetných komunikátov bolo volanie na poskytnuté audiotexové číslo spájané len s účasťou v hre a zároveň neboli dostupné žiadne zdroje informácií (s výnimkou pravidiel predložených navrhovateľom), ktoré by volanie na prezentované audiotexové číslo spájali s inými službami. Skutočnosti uvádzané v tomto odseku i v ďalších častiach tohto vyjadrenia tak jednoznačne preukazujú záver, že väčšina volaní bola vykonávaná v súvislosti s účasťou v hrách. Na druhej strane navrhovateľ relevantne nespochybnil, že práve informovanosť o tovare alebo službe je relevantná pre jej využitie, ani v opravnom prostriedku nepreukázal, že by zistenia Rady o minimálnej informovanosti divákov o poskytovaní ďalších služieb na audiotexovom čísle, boli nesprávne. Všetky tvrdenia a závery Rady uvedené v napadnutom rozhodnutí sú riadne, logicky a zrozumiteľne zdôvodnené. Navrhovateľ s týmito dôvodmi nemusí súhlasiť, vo svojom opravnom prostriedku však neuvádza nič, čo by argumentáciu Rady relevantne spochybňovalo.

Ako bolo v správnom konaní preukázané, vysielanie nebolo uskutočňované v súlade s pravidlami, ktoré účastník konania predložil Rade ako platné a sám navrhovateľ vo svojom vyjadrení poukazuje na úpravu vysielania posudzovaných komunikátov, ktorá sa v pravidlách, ktoré predložil, nenachádza. Tieto zjavné rozpory v jeho vyjadreniach a argumentácii počas správneho konania a aj v opravnom prostriedku vyvolávajú odôvodnené pochybnosti o rešpektovaní ustanovení pravidiel posudzovaných hier, ktoré sú ním samým zverejňované, resp. ktoré zverejňuje organizátor posudzovaných hier. Týmto je aj váha argumentácie založená na poukazovaní na tieto pravidlá značne oslabená. Na druhej strane, Rada v napadnutom rozhodnutí presvedčivo preukázala a vyargumentovala svoje závery.

Podľa odporuky najvyšší súd opakovane konštatoval, že Rada je oprávnená posudzovať čestnosť komunikátov obdobného charakteru, aký mali predmetné komunikáty a nesplnenie povinnosti podľa § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcionovať. Ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia, Rada neposudzovala spôsob dovolania sa do súťaže, ako zavádzajúco argumentuje navrhovateľ. Rada sa zaoberala skutočnosťou, či diváci boli informovaní o volaní do súťaže ako skutočnosti podstatnej pre účasť v súťaži v súlade s tým, aké boli reálne možnosti dovolania sa do vysielania. Nieje problematické, že do vysielania bol prepojený jeden volajúci. Porušenie povinnosti zabezpečiť čestnosť posudzovaných komunikátov spočívalo vo vytváraní predstavy v divákoch o tom, že nie je problematické dovolať sa do vysielania, ale napriek skutočnosti že hoci v každej minúte komunikátu je (v priemere) vykonávaných niekoľko volaní, je prepojený do vysielania len jeden volajúci a to v závere hry. Takéto informovanie zavádza divákov o možnosti dovolania sa do súťaže a na základe informácií, ktoré nie sú úplné a presné, v nich vytvára mylnú predstavu o možnosti využiť ponúkanú službu. Pričom každé volanie (bez ohľadu na to, či je prepojené alebo nie) je spolplatňované. V posudzovanom prípade bol podstatný rozdiel medzi informovaním o volaní do súťaže počas vysielania predmetných komunikátov a reálnymi možnosťami dovolať sa do súťaže. Tie boli značne nižšie, ako to vyplynulo z informácií poskytovaných počas vysielania. Ak navrhovateľ nemal dosah na to, koľko volajúcich bude prepojených do vysielania (pričom kontrast medzi vykonávanými hovormi a počtom volajúcich prepojených do vysielania je zrejmy), mal tomu prispôbiť informovanie počas vysielania. V prípade, ak informovanie o volaní do súťaže nieje celkom zrejme v súlade s tým, ako samotná hra a prepájanie do nej prebehlo, nie je možné uvažovať o splnení povinnosti zabezpečiť čestnosť takéhoto komunikátu.

Z rozhodovacej praxe NS SR (rozsudky vo veciach 3Sž/22/2013 a 4Sž/7/2014) vyplýva, že v prípade vysielania telenákupu, ktorý má podobu audiotexovej hry, je Rada oprávnená skúmať vyššie uvádzané atribúty čestného telenákupu a čestného informovania. Ako je uvedené a odôvodnené v napadnutom rozhodnutí, v posudzovanom prípade prostredníctvom zavádzajúcich informácií o volaní do súťaže bola v recipientoch vyvolávaná predstava o volaní do súťaže, ako relevantnej skutočnosti pre rozhodnutie sa recipientov zúčastniť sa súťaže, ktorá nebola v súlade s reálnymi podmienkami. Informovanie o volaní do súťaže bolo zavádzajúce a nepresné, pričom jeho dôsledkom bolo vytvorenie predpokladov pre vyvolanie rozhodnutia v divákoch zavolať do súťaže, ktoré by pri riadnom informovaní pravdepodobne neurobili. Takéto informovanie zároveň malo potenciál priniesť vyššiu odplatu z odvysielanej hry. Nakoľko navrhovateľ nezabezpečil čestnosť posudzovaných komunikátov, Rada bola oprávnená jeho

konanie postihnúť sankciou.

Rada opakovane počas správneho konania vyzývala účastníka konania, aby sa k podkladom pre rozhodnutie vyjadril. Zrozumiteľne ho informovala o tom, ktoré písomnosti tvoria podklad pre rozhodnutie a poskytla mu primeranú lehotu na zaujatie stanoviska. Rada po tom, ako sa navrhovateľ ospravedlnil, že sa nemôže zúčastniť ústneho pojednávania, vytýčila nový termín tak, aby mohol v čo najvyššej miere hájiť svoje práva. Je tak nepochybné, že Rada postupovala v úzkej súčinnosti s navrhovateľom a navrhovateľ mal v momente rozhodovania Rady vedomosť o všetkých podkladoch pre jej rozhodnutie a mal aj možnosť ku všetkým sa vyjadriť. Všetky podklady pre rozhodnutie Rady sú uvedené na strane 4 napadnutého rozhodnutia v predposlednom odseku sumarizujúcom procesný postup Rady v správnych konaniach. Spôsob získania týchto podkladov je uvedený na stranách 2 až 4 napadnutého rozhodnutia. Vysporiadanie sa s týmito podkladmi je uvedené vo zvyšnej časti napadnutého rozhodnutia. Je tak zrejmé, že procesné práva navrhovateľa boli zabezpečené v najvyššej možnej miere.

Na základe vyššie uvedeného sa odporkyňa domnieva, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku, nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení správneho poriadku, a že navrhovateľ nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádza napadnuté rozhodnutie, je v súlade s obsahom spisov a navrhovateľ mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým relevantným skutočnostiam, a že napadnuté rozhodnutie a postup je v súlade so zákonom, a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 250q ods. 2 OSP vydal rozsudok, ktorým rozhodnutie RP/73/2014 zo dňa 16.12.2014 potvrdí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 07.10.2014 po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj s obsahom pripojených administratívnych spisov č. 553/SKO/2014 a 527/SKO/2014, s obsahom rozhodnutia Rady č. RP/73/2014 zo dňa 16.12.2014, ako aj s obsahom obrazovo-zvukového záznamu dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne potvrdí.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne je zrejmé, že v prejednávanej veci skutkový stav sporný nebol. Navrhovateľka v správnom konaní, ani v konaní pred súdom, nepoprela odovysielanie komunikátu na programovej službe S. s názvom G., ani jej obsah a znenie.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky obsiahnutých v opravnom prostriedku bolo posúdiť, či navrhovateľka odovysielaním programu uvedeného v preskúmanom rozhodnutí č. RP/73/2014 zo dňa 16.12.2014 porušila ustanovenie § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený najvyššiemu súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 527/SKO/2014 zo dňa 24.06.2014, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľky dňa 14.07.2014 a 553/SKO/2014 zo dňa 07.07.2014 doručené právnomu zástupcovi navrhovateľky dňa 19.07.2014. V spise je pripojený obrazovo-zvukový záznam predmetného programu, správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z., vyjadrenie navrhovateľky, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 16.12.2014 a napadnuté rozhodnutie Rady RP/73/2014 zo dňa 16.12.2006.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Senát najvyššieho súdu v posudzovanej veci postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmal zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne.

Podľa § 4 zákona o vysielaní a retransmisii poslaním Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania a retransmisie, dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby ním vysielaná reklama a telenákup boli čestné a slušné.

Podľa § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. telenákup na účely tohto zákona je priama ponuka vysielaná verejnosti s cieľom poskytnúť tovar alebo služby vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov za odplatu. Telenákup môže mať formu

- a) telenákupného šotu,
- b) telenákupného pásma v trvaní aspoň 15 minút.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3 319,- € do 165 969,- € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497,- € do 49 790,- €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Podľa smernice Rady 89/552/EHS zo dňa 03.10.1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES zo dňa 30.06.1997 sa na účely tejto smernice za televíznu ponuku tovarov (teleshopping) považuje vysielanie

priamych ponúk pre verejnosť za odplatu s cieľom ponuky tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov.

Aj podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách), ktorou bola smernica 97/36/ES zo dňa 30.06.1997 zrušená je telenákup definovaný ako vysielanie priamych ponúk pre verejnosť za odplatu s cieľom poskytnutia tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov (článok 1.1 písm. l). Smernica 2010/13/EÚ bola do právneho poriadku Slovenskej republiky prevzatá s účinnosťou od 01.01.2013 a tvorí prílohu 1 k zákonu č. 308/2000 Z.z.

Na posúdenie naplnenia zákonných podmienok pojmu telenákup v odvysielaných komunikátoch bolo potrebné skúmať jednotlivé programy z hľadiska ich obsahu, so všetkými obrazovými alebo verbálnymi zložkami a informáciami, ktoré v nich boli obsiahnuté. V danom prípade bola divákovi ponúknutá možnosť zúčastniť sa hry o finančnú odmenu zatelefonovaním na telefónne číslo so zvýšenou tarifnou sadzbou a vyriešením matematického príkladu. Poukazujúc i na výklad únieového práva v rozsudku SD EÚ vo veci C-195/06, senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že na program alebo jeho časť, v ktorých prevádzkovateľ vysielania ponúka divákovi možnosť zúčastniť sa hry o cenu, ktorou je finančná výhra, a to priamou voľbou audiotexových čísiel, t.j. za odplatu, sa vzťahuje vymedzenie, ktoré citované ustanovenia smernice 97/36/ES zo dňa 30.06.1997, priznáva pojmu teleshopping. A to za predpokladu, ak táto relácia alebo jej časť, predstavuje skutočnú ponuku služieb na základe zohľadnenia cieľa relácie, ktorej je hra súčasťou, ďalej na základe významu tejto hry v rámci celej relácie z hľadiska času a predpokladaných hospodárskych výsledkov, ako aj vo vzťahu k výsledkom očakávaných od celej relácie, ako i charakteru otázok položených uchádzačom.

Na základe uvedeného výkladu únieového práva vzťahujúceho sa k definícii pojmu telenákup (teleshopping), ktorý vyplýva z citovaného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie, nie je možné odvysielané komunikáty považovať za bežné zábavno-súťažné programy. Aj s ohľadom na ustanovenie § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. napĺňajú odvysielané komunikáty zákonnú definíciu telenákupu.

Televízny divák sa v podstate vytočením telefónneho čísla zaviazal zaplatiť určitú sumu, ktorá je síce nízka (2,- € s DPH), ale je vyššia ako tarifa za bežný telefonický rozhovor na Slovensku, a súhlasí s jej zaplatením v nádeji, ktorú mu dáva moderátor/moderátorka programu, ale i stanovené pravidlá, že za jediný telefonický hovor, po správnom zodpovedaní úlohy, vyhrá cenu, ktorá vysoko prevyšuje jeho investíciu. V tomto prípade je možné konštatovať, že ide o ponuku finančnej služby - hry vysielateľa pre diváka.

Podľa najvyššieho súdu je v tomto prípade splnená i ďalšia zákonná podmienka, aby bolo možné posúdiť predmetný komunikát ako telenákup (§ 32 ods. 2 citovaného zákona) a to, že ide o priamu ponuku vysielanú verejnosti s cieľom poskytnúť službu - finančnú hru. Divák môže priamo pri sledovaní televízneho vysielania vytočením telefónneho čísla využiť priamo ponúkanú hru o finančnú výhru. Práve pojem priama ponuka pre verejnosť odlišuje telenákup a reklamu.

Reklama je nepriamou ponukou tovaru alebo služby, pretože aj keď je jej cieľom rovnako, ako je cieľom telenákupu, aby si televízny divák kúpil tovary, alebo služby, ktoré propaguje, tým, že ho presvedčí o ich vlastnostiach, konečné štádium obchodu je akcesorické vo vzťahu k jej bezprostredným cieľom a dochádza k nemu neskôr, keď sa spotrebiteľ obráti na príslušnú distribučnú sieť, aby uskutočnil nákup.

Telenákup ide totiž ďalej ako reklama, keďže sa neobmedzuje na reklamný oznam, ale zabezpečuje nie len propagáciu ale i samotný predaj tovaru, či služby.

Tieto úvahy podporujú predpoklad, že posudzované relácie ponúkajú televíznym divákovi možnosť priamo zúčastniť sa na hre tým, že im moderátor poskytuje informácie nevyhnutné na to, aby sa s ním

mohli spojiť a dostali sa tak do vysielania potom ako zaplatia poplatok za telefonický rozhovor, a môžu zodpovedať stanovenú otázku a vyhrať tým ponúknutú odmenu, čím je splnená podmienka, aby bolo možné predmetný program posúdiť ako priamu ponuku finančnej služby divákovi.

Poukazujúc na uvedený záver považuje najvyšší súd za nedôvodnú i námietku navrhovateľky o nedostatku právomoci odporkyne na vydanie predmetného rozhodnutia. Právomoc Rady rozhodovať o porušení povinnosti vysielateľa televíznej programovej služby je v tomto prípade daná zákonom č. 308/2000 Z.z. a je ju možné vyvodiť z ustanovenia § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/, keďže v tomto prípade navrhovateľka porušila podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie - telenákupu obsiahnuté v § 32 ods. 4 písm. a/ citovaného zákona, keďže ako vysielateľka je povinná zabezpečiť, aby ňou vysielaný telenákup bol čestný.

S tvrdením navrhovateľky, že z pohľadu vysielateľa išlo o nakupovaný akvizitívny program od spoločnosti TeleMedia InteracTV Ltd., ktorý zaraďuje ako zábavný program a nepredáva vysielací čas s cieľom vyselať reklamu alebo telenákup tretej osoby, sa senát najvyššieho súdu nemohol stotožniť. Tvrdenie navrhovateľky, že sa nepodieľa na ziskoch výrobcu daného programu považuje senát najvyššieho súdu za účelové, pretože posudzované programy neboli ani raz prerušené vysielaním reklamy. Taktiež aj na internetovej stránke spoločnosti TeleMedia InteracTV Ltd., www.interactiv.com je v pravidlách tejto hry uvedené, hneď na úvodnej obrazovke tejto stránky, že je to práve spoločnosť TeleMedia InteracTV Ltd., ktorá si buď kupuje vysielací čas od televízií, alebo sa iným spôsobom podieľa na príjmoch, ktoré plynú z vysielania týchto súťaží. V danej ponuke uvedenej na tejto internetovej stránke je taktiež zdôraznené, že táto ich ponuka nevyžaduje žiadne investície ani náklady zo strany vysielateľov a že vysielateľ, spoločnosti TeleMedia InteracTV Ltd. nikdy za jej ponúkané programy platiť nebude. Keďže toto uvádza priamo spoločnosť TeleMedia InteracTV Ltd., ktorá je vyhlasovateľom tejto súťaže, pri ponuke svojich produktov iným vysielateľom, nie je dôvod predpokladať, že by práve vysielanie na programovej službe S. malo byť iné, a mala by to byť práve navrhovateľka, ktorá platí spoločnosti TeleMedia InteracTV Ltd. za odvysielanie predmetného komunikátu.

Reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy (§ 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.). Zákonodarca teda zjavne neupravuje možnosť, aby sa mohol telenákup zaradiť priamo do relácie. Práve naopak vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby; vo vysielaní televíznej programovej služby musí byť vysielanie telenákupu oddelené zvukovo-obrazovými alebo priestorovými prostriedkami.

Vo vysielaní televíznej programovej služby sa reklama a telenákup vysielajú v blokoch a oddelene od iných častí tejto programovej služby. Vysielanie samostatných reklamných a telenákupných šotov je povolené vo vysielaní športových udalostí, v ostatných prípadoch je povolené iba výnimočne (§ 34 zákona č. 308/2000 Z.z.).

S poukazom na uvedené je preto potrebné podľa najvyššieho súdu uzavrieť, že v tomto prípade sa uvedenými podmienkami na vysielanie telenákupu navrhovateľka neriadila.

V prejednávacom prípade bolo z hľadiska posúdenia porušenia zákonných povinností vysielateľa podstatný výklad pojmu čestnosť, keďže v zmysle § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. je vysielateľ povinný zabezpečiť, aby ním vysielaný telenákup bol čestný. Odporkyňa vo svojom rozhodnutí rozobrala pojem čestnosť využívajúc svoju diskrečnú právomoc; uviedla, že čestnosť je morálnou kategóriou a čestné informovanie je také, ktoré je v súlade so všeobecne prijímanými pravidlami, verné skutočnosti, ktoré nenavádza a nesmeruje k nepresnému alebo neúplnému informovaniu. S takouto charakteristikou pojmu čestnosť sa najvyšší súd stotožňuje v plnom rozsahu. Aby bolo takéto vysielanie považované za čestné, musí mať jasné pravidlá, ktoré sa priebežne nebudú meniť. Ak je súčasťou programu akákoľvek úloha, určená pre diváka - záujemcu o hru, je povinnosťou vysielateľa zabezpečiť formuláciu úlohy a jej zadania jasne, stručne a zrozumiteľne pre priemerného recipienta.

Z pripojeného dôkazného materiálu vyplýva, že v kontrolovanom komunikáte prebiehalo zadanie hry tak, ako bolo podrobne opísané v napadnutom rozhodnutí. Teda že v obálke majú hádať 5 zvierat a výška výhry je 1.000 € (Nájdite 5 zvierat v obálke pod tabuľkou v tvare krížovky.)

Moderátorka v úvode hry dňa 15.04.2014 od cca 00:20 hod do 01:50 hod. a počas jej priebehu priblížila recipientom zadanie úlohy. Diváci mali podľa zadania a podľa inštrukcií moderátorky zistiť „Ktoré to sú zvieratá a že doteraz sa nikomu nepodarilo nájsť viac než štyri zvieratká“. Dovolala sa p. I. (čas 01:48 a odpovedá aligátor, medveď, lev, sokol a koala. Správna odpoveď podľa moderátorky mala byť lev, scink, alap, amur, koala.

Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že dňa 15.04.2014 bolo v čase 00:20 až 01:50 vykonaných na tel. číslo (XXXX XXX XXX) 205 hovorov v celkovom trvaní 686 minút a 48 sekúnd a dňa 16.04.2014 91 v čase od 00:55 hod. do 02:26 hod. sa uskutočnilo na tel. č. (XXXX XXX XXX) 91 hovorov v trvaní 403 minút a 53 sekúnd.

Z uvedeného dôvodu najvyšší súd považuje celkový postup navrhovateľky v sankcionovanom prípade za netransparentný, nečestný a zavádzajúci. Rada je v zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. oprávnená na to, aby dohliadala na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a s využitím vlastnej správnej úvahy, ktorú v rozhodnutí riadne zdôvodní, posudzovala odovysielané informácie a príspevky. Rovnako, ak dospeje k záveru, že určitý program, resp. časť vysielania vysielateľa nebola v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z., je oprávnená skonštatovať jeho porušenie a vyvodiť z toho príslušné sankcie.

Súd po preskúmaní danej veci postupom uvedeným vyššie dospel k záveru, že správny orgán v danom prípade konal v intenciách citovaných právnych noriem, vysporiadal sa s aplikáciou únievého práva ako i s výkladom obsiahnutým v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-195/06 zo dňa 24.05.2007 vo veci Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria) proti Osterreichischer Rundfunk (ORF), vo veci si zadovážil dostatok relevantných skutočností pre svoje rozhodnutie, zistil riadne skutočný stav veci a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je možné považovať za súladné so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje napadnuté rozhodnutie za zákonné, keďže odporkyňa nevybočila z medzí a z hľadísk ustanovených zákonom, pričom napadnuté rozhodnutie vydala na základe zákonom povoleného správneho uváženia, ktoré zodpovedá zásadám logického myslenia a vychádza z podkladov zistených v tomto prípade.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/73/2014 zo dňa 16.12.2014 podľa § 250q ods. 2 O.s.p., potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok 500,- € rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.